

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. december 20.
Advent 4. vasárnapja

Öröktől fogva

Liturgikus öröknaptár – ez volt annak az elektronikus levélnek a címe, amit egyik ismerősömtől kaptam nemrégiben.

Lelkesen írja, hogy a húsvét, a pünkösd és a többi változó időpontú egyházi ünnepet tartalmazza a naptár egészen 2075-ig. Minden stimmelt a dologban, csak az évszámot nem értettem. Nekem ugyan valószínűleg nem lesz szükségem naptárra abban az időben, hiszen 106 éves lennék akkortájt, de másoknak igen. Nevezzük csak egyszerűen liturgikus naptárnak a táblázatot, mert az „örökké” tovább tart mint a 2075-dik esztendő.

Az eset kapcsán elgondolkoztam azon, hogy a köznapi nyelvben mennyi mindenhez kapcsoljuk az „örök” szavunkat, amivel a dolgok marandóságát, tartósságát vagy nagyon hosszú, az ember számára szinte beláthatatlan időt akarunk kifejezni, de nem a tényleges öröklétet.

Néhány példa: az örökifúnak nevezett ember is meghal egyszer, az öröklakást sem birtokoljuk halálunk után vagy előbb-utóbb lebontják, az örökzöld növények élettartama is véget ér, az örökké tartónak hitt barátságunk vagy szerelemnek is vége szakadhat, de a templomi örökmécses is kialszik, ha nem töltenek bele olajat, vagy modern változata sem világít áramszünet idején.

Ezzel szemben sem az örökkévalóság Istenben, sem az örök élet, amelyre Isten hív minden embert, nem köthető az időhöz, az évezredekhez vagy évmilliókhoz. Isten világában azt nevezzük öröknek, aminek nincs kezdete és nincs vége. Az örök élet, az örök üdvösség

azt fogja majd számunkra jelteni, hogy nem lesz vége annak, hogy teljes boldogságban együtt vagyunk Istennel. Karácsonykor azt fogjuk ünnepelni, hogy az örökkévaló Isten belép az idő világába.

Jézus Krisztus, aki öröktől fogva Isten és öröktől fogva a mennyei Atya Fia, az ő megtestesülésével és születésével időbeli létezését vállalt. Szent Pál apostol nagyon pontosan fogalmaz a galatákhoz írt levelében: **„amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát”** (Gal 4,4). Az apostol nem azért fogalmaz ilyen sejtelmesen, mert abban az időben nem használtak a maihoz hasonló naptárakat, hanem azért, mert Jézus jövetelét, evilágba érkezését, nem az ember és nem az idő oldaláról nézi, hanem mintegy Isten és az örökkévalóság felől.

Az utolsó adventi vasárnap evangéliuma Mária Erzsébetnél tett látogatásáról szól, amiről a héten már olvashattunk. Az örövendezést és a hitet mélyíti el, és az önátadás készségét növeli bennünk a történet.

Az ünnep

Néhány nap múlva itt a karácsony, Jézus születésének ünnepe.

Jézus édesanyja, Szűz Mária elmondhatta egykor, hogy az ő életének a legszebb, legcsodálatosabb pillanata az volt, amikor világra hozta fiát. És elmondhatjuk, hogy az emberiség történetének a legszebb pillanata az, amikor Isten Fia megszületik erre a világra. Kitüntetett nap, igazi ünnep számunkra, amikor Megváltónk születésére emlékezünk.

Az ünnep előtti készülődés felgyorsítja napjainkat, teendőink alig férnek bele az időnkbe. Az ünnepre érdemes lassítanunk, elcsendesednünk, hogy észrevegyük: szinte megáll az idő. Az ünnepen – legalább egy napig – megérezheted az örökkévalóságot.

Örökkévalóság

Istenünk, Irgalmas Atyánk! A karácsony közeledtével fokozódik bennünk a nyugtalanság, az izgalom.

Szeretnénk néha lassítani az adventi napokat, máskor pedig siettetnénk az ünnep érkezését. Amikor majd végre elkezdünk ünnepelni, rögtön szeretnénk megállítani az időt, hogy az ünnep ne érjen véget, a karácsony tartson tovább és az a béke, nyugalom és öröm ne csak néhány napig, hanem egész éven keresztül tartson.

Istenünk, köszönjük, hogy velünk vagy földi életünk éveiben, évtizedeiben, és köszönjük, hogy az örökkévalóságba hívsz minket.

Irgalmad vezessen minket a te Fiadhoz, a betlehemi Gyermekekhez!

Advent 4.
vasárnapja
Mik 5,1-4a
Zsid 10,5-10
Lk 1,39-45

Hétfő
Én 2,8-14
Lk 1,39-45

Kedd
1Sám 1,24-28
Lk 1,46-56

Szerda
Mal 3,1.23-24
Lk 1,57-66

Csütörtök
Iz 62,1-5
ApCsel 13,16-25
Mt 1,1-25

Karácsony
Urunk születése
Iz 9,1-6
Tit 2,11-14
Lk 2,1-20

Szombat, Szent
István vértanú
ApCsel 6,8-10;
7,54-59
Mt 10,17-22

Szent Család
vasárnapja
Sir 3,3-7.14-17a
Kol 3,12-21
Lk 2,41-52